

*Gældende formulering.**Forslaget.*

- 2) når det må antages, at han ikke har de til sit underhold i det pågældende land og til sin hjemrejse fornødne midler,
- 3) når det må antages, at han agter at tage arbejde, fast ophold eller ophold af længere ubestemt varighed i det pågældende land uden i forvejen at have indhentet den dertil fornødne tilladelse,
- 4) når det må antages, at han helt eller delvis vil ernære sig på ulovlig eller uhæderlig måde i det pågældende land,
- 5) når han efter det foreliggende må antages at ville indrejse for at begå forbrydelser i det pågældende land,
- 6) når hans indrejse i det pågældende land på grund af begåede borgerlige forbrydelser ikke er ønskelig.

Stk. 3. Politiet bør endvidere afvise en udlænding, der ikke er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, og som er udvist af Finland, Island, Norge eller Sverige med forbud mod at vende tilbage til vedkommende land, når han ikke er i besiddelse af særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og i det eller de af de nævnte lande hvortil han tillige må antages at ville rejse.

Stk. 4. Såfremt en udlænding påberåber sig, at han har måttet søge tilflugt her som politisk flygtning, og sandsynliggør rigtigheden heraf, må politiet dog ikke afvise ham, men skal snarest forelægge spørgsmålet for justitsministeren til afgørelse.

Stk. 5. Efter justitsministerens beslutning kan en udlænding afvises, når det skønnes, at hans indrejse af hensyn til statens sikkerhed eller opretholdelse af ro og orden eller som følge af deltagelse i foranstaltninger, der har en mod den danske stat eller dens institutioner rettet fjendtlig karakter, ikke er ønskelig, eller når hans forhold i øvrigt måtte give anledning dertil. Såfremt politiet skønner, at en udlændings indrejse til landet bør nægtes af de nævnte grunde, skal spørgsmålet om den pågældendes afvisning snarest forelægges justitsministeren til afgørelse.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte særlige regler vedrørende spørgsmålet om afvisning af blindpassagerer.

- 2) når det må antages, at han ikke har de til sit underhold i det pågældende land og til sin hjemrejse fornødne midler,
- 3) når det må antages, at han agter at tage arbejde, fast ophold eller ophold af længere ubestemt varighed i det pågældende land uden i forvejen at have indhentet den dertil fornødne tilladelse,
- 4) når det må antages, at han helt eller delvis vil ernære sig på ulovlig eller uhæderlig måde i det pågældende land,
- 5) når det på grund af en tidligere idømt frihedsstraf eller af anden særlig grund må antages, at han vil indrejse i det pågældende land for at begå forbrydelser,
- 6) når hans indrejse i det pågældende land på grund af begåede borgerlige forbrydelser af særlige grunde ikke er ønskelig.

Stk. 3. En udlænding, der ikke er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, og som er udvist af Finland, Island, Norge eller Sverige med forbud mod at vende tilbage til vedkommende land, bør endvidere afvises, når han ikke er i besiddelse af særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og i det eller de af de nævnte lande, hvortil han tillige må antages at ville rejse.

Stk. 4. Afvisning af de grunde, der nævnes i stk. 1, nr. 3 og stk. 2 og 3, kan ikke ske over for personer, der er omfattet af De europæiske Fællesskabers regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser. Justitsministeren fastsætter de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelsen af Fællesskabernes regler om afgrænsning af personkredsen.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte særlige regler vedrørende spørgsmålet om afvisning af blindpassagerer.